

станалъ изкусенъ перосъбирачъ, защото билъ безстрашенъ, трудолюбивъ и изучилъ характера на красивитѣ птици. Той се отдалечавалъ отъ града по морскитѣ канари, тихо стѣпалъ, катерѣлъ се, лазѣлъ по корема си, издебвалъ птицитѣ надъ гнѣздата имъ, не ги пѣдѣлъ, а по цѣли часове стоялъ неподвижно и ги наблюдавалъ.

Понѣкога той носѣлъ въ чантата си риби или раци и почвалъ да ги хвърля на птицитѣ, а тѣ това и чакали: гълтали лакомо и спокойно изгледвали своя крайморски другаръ.

Единъ пѣтъ Карло слѣзе отъ канарата долѣ и за голѣма негова радостъ птицитѣ не хврѣкнаха. Той имъ показа рибкитѣ си